

Gairm

mach gu bheil na creutairean eile as coltaiche ris a' marsainn beò a' chòig uiread ùine 's a tha iad a' gabhail gu tighinn gu làn ìre. Agus a thaobh 's gu bheil duine fichead no bliadhna ar fhichead mum bheil e aig a làn fhàs, tha sin a' toirt dhà mu cheud bliadhna mar àireamh a làithean, barrachd 's a tha an Salmadair a' cur roimhe. Ach a réir choslais tha daoine a' faotainn aois an diugh nas motha na bha iad a' faotainn ann an làithean an t-Salmadair, is theagamh gum faigh iad fhathast aois nas motha na tha iad a' faotainn an diugh. Bu chòir gum faigheadh, oir tha biadh is aodach, airgead is dealbh, tighean is gloine, aig daoine an diugh nach robh aca anns an t-seann t-saoghal, agus chuir na doctairean cheana ruaig air a' bhrìc, agus air na fiabhruis eile agus na galairean bàsmhor a bha a' giorrachadh beatha dhaoine.

A bheil clach-mhille air bith ann am beatha duine, no bliadhna shònraichte, m' am faodar a ràdh gur e so an gàrradh-crìche eadar an òige agus an aois? Thuir Raibeart Louis Stevenson gur e cóig-bliadhna fichead ceann-deiridh na h-òige, ach cha ruigear a leas esan a ghabhail gu litireil, oir chan ann mar Shiorram a bhiodh e a' bruidhinn ach mar sgeulaiche, is bha teas na h-òige is aotramas a' bhalaich 'n a chridhe fhéin gus an là a dh'fhàg e an saoghal. Bha e ceithir is dà fhichead an uair a shiubhail e. Thuir lighiche ainmeil uaireigin gum fàs daoine glic am bitheantas nas glice an uair a théid iad seachad air deich bliadhna fichead, ach gur h-annamh a thréigear daoine gòrach an gòraiche os cionn na h-aoise sin. Tha e coltach gun robh e an dùil gu bheil deich bliadhna fichead 'na ghàrradh-crìche ann am beatha dhaoine. B' e sin an aois aig an robh na Lebhitich a' tòiseachadh air frithealadh do Dhia, agus dh'fheumadh iad sgur an uair a ruigeadh iad leth-cheud bliadhna, ged nach eil ann an duine aig leth-cheud ach duine òg. Ach cha chreid an òigridh sin an diugh.

A thaobh aois agus òige, cia dhiùbh as sona, no cia dhiùbh anns a bheil an obair as fheàrr air a dèanamh, bhiodh e dìomhain dhomh bruidhinn, oir cha ghabh lagh no riaghailt a leagadh sìos nach fheumadh tu a bhriseadh leis an ath anail no leis an ath fhacal. Ma their aon duine gur e maduinn na h-òige an t-àm a bu shona 'na bheatha, abraidh duine eile a' cheart cho firinneach nach b' ann mar sin a bha e dhà-san, agus gun d' fhuair e barrachd sòlais agus toileachaidh ann am feasgar a làithean na bha aige riamh 'na bhalach no 'na dhuine òg. Ma thòisicheas tu air innseadh mu na leabhraichean fiachail a bha air an sgrìobhadh le bàird agus le fàidhean tràth 'n am beatha, no mu na h-euchdan agus an obair ainmeil eile a rinn saighdearan agus seòladairean agus luchd-riaghlaidh agus luchd-science m' an robh iad deich bliadhna fichead, innsidh duin'-eigin eile dhut mu Ghladstone agus mu Iain Wesley agus mu sheana laoch eile a bha a réir choslais cho maith 's a bha iad riamh eadar trì fichead agus ceithir fichead. Feumar daoine a ghabhail mar a tha iad agus mar a rinn Dia iad, agus ged tha cuid de dhaoine a' dèanamh obair mhaith 'n an seann aois, chan eil an teagamh as lugha nach ann 'nan òige a tha a' mhór-chuid a' dèanamh na h-oibre as fheàrr—abair m'an ruig iad leth-cheud. Tha sin fìor a thaobh nam bàrd co-dhiùbh, agus tha e fìor cuideachd a thaobh nam bàrd gun do chaochail móran dhiùbh gu math òg. Cha robh Burns ach seachd deug ar fhichead;